

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 25.10.1982, sp. zn. 6 Cz 22/82, ECLI:CZ:NS:1982:6.CZ.22.1982.1

Číslo: 20/1985

Právní věta: Kárne opatrenie možno pracovníkovi uložit za porušení pracovnej disciplíny aj keď zaň už bolo pracovníkovi uložené opatrenie iného orgánu alebo aj keď už bol preň odsúdený, ale iba dotedy, kým ešte nie je právoplatné opatrenie uložené iným orgánom alebo odsúdenie súdom.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 25.10.1982

Spisová značka: 6 Cz 22/82

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odpovědnost kárná, Přezkum správních rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 299 65/1965 Sb. § 79
§ 80

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovateľ sa domáhal zrušenia rozhodnutia, ktorým mu bolo uložené kárne opatrenie – prevedenie z funkcie signalistu na funkciu skladníka prepravy na dobu 6 mesiacov. V návrhu uviedol, že nezavinil vykoľajenie 5 železničných vozňov v železničnej stanici R. (28. 5. 1981), čo bolo dôvodom uloženia kárneho

Organizácia, proti ktorej návrh smeroval, vo svojom vyjadrení uviedla, že uvedenú dopravnú nehodu zaviniť navrhovateľ tým, že hoci mal na vlak a výmenu dobrý výhľad, prestavil výmenu č. 37 pod idúcim vlakom, čím porušil ustanovenia Dopravného predpisu D 2/S v bodoch 2, 3, 15, 66 b, d, 492, ustanovenia Staničného poriadku v bode 66 a Pracovného poriadku v § 12 ods. 2, písm. b), c).

Okresný súd v Liptovskom Mikuláši svojím uznesením napadnuté kárne opatrenie zrušil a zaviazal organizáciu zaplatiť na účet súdu trovy konania v sume 125 Kčs. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uloženie kárneho opatrenia navrhovateľovi bolo neprípustné, nakoľko bolo proti nemu začaté trestné konanie a toto ešte neskončilo. Táto skutočnosť podľa názoru súdu prvého stupňa znamenala, že by navrhovateľ mohol byť za ten istý skutok postihnutý dvakrát; bol teda toho názoru, že kárne opatrenie by mu mohlo byť uložené iba v prípade, ak by bol v trestnom konaní oslobodený.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že uvedeným uznesením súdu prvého stupňa bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 1 O. s. p. súd postupuje v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov občanov a organizácií. Svoju činnosť zameriava najmä na to, aby právne vzťahy zodpovedali zákonu a aby nedochádzalo k porušovaniu záujmov spoločnosti a ani práv občanov (§ 2 O. s. p.). Tieto ustanovenia platia v zmysle ustanovenia § 244 ods. 1 O. s. p. aj v konaní o preskúmanie rozhodnutí iných orgánov.

Kárne opatrenie nemožno uložiť za porušenie pracovnej disciplíny, ak zaň pracovníkovi právoplatne uložil opatrenie iný orgán než orgán organizácie alebo ak bol preň právoplatne odsúdený (§ 80 ods. 2 Zák. práce).

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši sp. zn. 4 T 116/81, ako aj z rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia bolo zrejmé, že príčinou vykoľajenia vozňov s následnou škodou (47 209 Kčs) bolo porušenie pracovných povinností navrhovateľa, ktorý prestavil výmenu č. 37 v rozpore s ustanovením bodov 66 a 492 Dopravného predpisu D 2/S skôr, než cez ňu prešli všetky vozne vlaku.

Organizácia, u ktorej navrhovateľ pracoval, bola oprávnená v zmysle disciplinárneho poriadku pre pracovníkov železničnej dopravy uložiť navrhovateľovi kárne opatrenie, čo aj urobila.

Orgány ZNB začali nehodu vyšetrovať síce už 28. 5. 1981, navrhovateľa však začali nehodu stíhať pre trestný čin všeobecného ohrozenia podľa ustanovenia § 180 ods. 1, 2 Trestného zákona až 2. 9. 1981. Rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši zo 14. 12. 1981, č. k. 4 T 116/81-99 bol navrhovateľ uznaný vinným z trestného činu všeobecného ohrozenia podľa ustanovenia § 180 ods. 1, 2 písm. b) a c) Trestného zákona 1) a bol odsúdený na trest nápravného opatrenia v trvaní siedmich mesiacov s tým, že z jeho pracovnej odmeny sa bude v prospech štátu zrážať 15 Rozsudok sa stal právoplatným 8. 1. 1982.

Za tohoto uvedeného stavu veci nemal oporu v zákone názor súdu prvého stupňa o tom, že uloženie kárneho opatrenia navrhovateľove bolo vzhľadom na neskončené trestné konanie neprípustné.

Z ustanovenia § 80 ods. 2 Zák. práce vyplýva, že skutočnosťou vylučujúcou možnosť uložiť kárne opatrenie je právoplatné uloženie opatrenia iným orgánom než orgánom organizácie alebo jeho právoplatné odsúdenie pre to isté porušenie pracovnej disciplíny. Táto podmienka v danom prípade splnená nebola. Nebolo preto možné pri preskúmaní rozhodnutia o kárnom opatrení toto opatrenie zrušiť s odvolaním sa výlučne na ustanovenie § 80 ods. 2 Zák. práce. Dôvodom na zrušenie kárneho opatrenia súdom nemôže byť skutočnosť, že pracovníkovi bol za konanie, ktoré bolo aj porušením pracovnej disciplíny, neskôršie právoplatne uložený trest. Pre preskúmanie zákonitosti rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia je rozhodujúci stav v dobe uloženia tohto opatrenia.

Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa porušil zákon v ustanoveniach § 1, § 2, § 154 ods. 1 a § 249 ods. 1 O. s. p. v súvislosti s ustanovením § 80 ods. 2 Zák. práce.

V ďalšom priebehu konania je súd prvého stupňa povinný vo veci ďalej konať a posúdiť, či uložené kárne opatrenie je primerané miere zavinenia navrhovateľa, následku porušenia pracovnej disciplíny, jeho osobe a či boli dodržané lehoty podľa ustanovenia § 79 ods. 1 Zák. práce.

1) zákona č. 140/1961 Zb. (ktorého znenie so zmenami a doplnkami bolo vyhlásené pod č. 1143/1973 Zb.; ďalšie doplnenie bolo vykonané zákonom č. 43/1980 Zb.)